

สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม - ๓๐

สุทิสสา อ่อนค้อม

ธันวาคม ๒๕๓๗

S00030

๓๐...

นายสมชายพาท่านพระครูกลับถึงวัดป่ามะม่วงเมื่อเวลาสิบเจ็ดนาฬิกาเศษ ที่กุฏิของท่าน พระบัวเหี่ยวกำลังสอนวิธีเดินจงกรมและนั่งสมาธิให้กับคหบดี และครอบครัว ตามที่ท่านได้มอบหมายหน้าที่ให้

เมื่อท่านเดินเข้ามา ภิกษุรูปหนึ่งกับฆราวาสห้าคนก็ทำความเคารพด้วยการกราบสามครั้ง

“เจริญพร โยมมาถึงนานแล้วหรือ” ท่านถามคหบดี

“ถึงสักบ่ายสองโมงเห็นจะได้ ก็ไปเสียเวลากับการหาซื้อชุดขาวนะครับหลวงพ่” คหบดีตอบ เขาอยู่ในชุดเสื้อคอกลมสีขาว กางเกงขาทวิยสีเดียวกัน ภรรยาและลูกชายอีกสามคนก็แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีขาวดูสะอาดหมดจด

“หลวงพ่มาเหนื่อย ๆ นิมนต์พักสงฆ์น้ำก่อนไม่ดีกว่าหรือคะ” นางกิมเอ็งพูดขึ้น เมื่อเห็นท่านเดินมานั่งยังอาสนะ วันนี้หน้าตาเนื้อตัวหล่อปราศจากทั้งเครื่องสำอางและเครื่องประดับ จึงดูผิดไปจากวันวานราวกับเป็นคนละคน

“นิมนต์หลวงพ่สงฆ์น้ำก่อนดีกว่าครับ” สามีนางกิมเอ็งเห็นพ้องกับภรรยา

“ไม่เป็นไรหรอกโยม เรื่องนั้นไม่สลักสำคัญอะไร อาตมาสงฆ์น้ำตอนตีสองเกือบทุกวัน”

“แล้วหลวงตาไม่หนาวแยะหรือครับ หลวงตามีที่ทำน้ำอุ่นหรือเป่า” ลูกชายคนเล็กของคหบดีถามขึ้น

“ไม่มีหรอกหนู หนาวก็ต้องทนเอา” ท่านตอบ

“แล้วหลวงตาหิวไหมครับ หลวงตาไม่ฉันทข้าวเย็นไม่หิวแยะหรือ” เด็กหนุ่มถามอีก เพราะตัวเขาเริ่มจะหิว เนื่องจากใกล้เวลาอาหารเย็นแล้ว

“ไม่หิวหรอกหนู หลวงตาชินแล้ว ถ้ามองอย่างนี้แปลว่าหนูหิวแล้วใช่ไหม” ท่านถามอย่างรู้ใจ

“ใช่ครับ” เด็กหนุ่มตอบตามตรง

“หิวก็ต้องอดทนนะหนูนะ อดทนมาก ๆ แล้วมันก็จะชินไปเอง” พี่ชายอีกสองคนที่นั่งฟังอยู่ออกผิดหวัง คิดว่าท่านจะอนุญาตให้รับประทานอาหารมื้อเย็นได้

“หลงตาครับ ขอทานวันนี้วันเดียวไม่ได้หรือครับ แล้วพรุ่งนี้พวกผมค่อยฝึกออกกัน” คนตัวโตที่สุดต่อรอง

“ก็ฝึกเสียวันนี้ไม่ดีกว่าหรือ ถ้าเรามัวผัดเป็นพรุ่งนี้ มันก็พรุ่งนี้อยู่เรื่อย การทำความดีไม่ต้องผัดวันประกันพรุ่ง หนูนะ”

“หลงตาครับ ทำไมการทำความดีต้องอดข้าวด้วยล่ะครับ” อีกคนถามขึ้น

“เดี๋ยวก่อน หลงตายังไม่รู้เลยว่าพวกหนูชื่ออะไรกันบ้าง ไหนบอกมาซิจะได้เรียกถูก เอาชื่อเล่นก็ได้”

“คนนี่ชื่อต่อม เป็นคนที่สาม คนที่สองชื่อต่อคะ คนเล็กชื่อตึง ส่วนคนโตอยู่อเมริกาชื่อต้นคะ” นางกิมเอ็งตอบแทนลูก ๆ เมื่อพูดถึงคนโต นางก็อดร้องไห้ไม่ได้ เด็กหนุ่มสามคนคิดว่ามารดาต้องให้เพราะคิดถึงลูกชายคนโต ซึ่งเป็นพี่ชายของพวกเขา

“ทำใจดี ๆ นางกิมเอ็ง อะไรจะเกิดมันก็ต้องเกิด คหบดีพูดปลอบใจภรรยา ตัวเขาเองพอจะทำใจได้แล้ว เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกชายติดยาเสพติด เขาไม่ต้องการให้ลูกชายอีกสามคนดำเนินรอยตามพี่ชาย จึงสู้อุตส่าห์พามาเข้ากรรมฐานทั้งที่โรงเรียนยังไม่ทันปิดภาค ลูก ๆ ก็เชื่อฟังเป็นอันดี

“หลงตายังไม่ตอบผมเลยครับว่าทำไมการทำความดีต้องอดข้าวด้วย” หนุ่มน้อยที่ชื่อต่อมถามอีก

“เดี๋ยวก่อน หนูตอบหลงตามาก่อนซิว่าคำสอนหลักของพระพุทธศาสนานั้นมีกี่ประการอะไรบ้าง”

“ไม่ทราบครับ พวกผมเรียนโรงเรียนคริสต์มาตลอด จึงไม่รู้เรื่องศาสนาพุทธเลย”

“แล้วสวดมนต์เป็นไหม สวดพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ นะเคยสวดหรือเปล่า” ท่านถามคนชื่อต่อ

“ไม่เคยสวดเลยครับ เพราะไม่เคยสวด ก็เลยสวดไม่เป็นครับ ครูสอนแต่สวดสรรเสริญพระเจ้า

มีต่อ.....๓๑